

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
ກົມພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ

ໃບປະເມີນຕົນເອງ

ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ

ຂໍ້ມູນຜູ້ຂໍສະໝັກ ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ

ຊື່:

.....
.....
.....

ທີ່ຢູ່/ທີ່ຕັ້ງ:

.....
.....
.....
.....

ຂໍ້ມູນຜູ້ຕິດຕໍ່ປະສານງານ

ຊື່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ

.....
.....

ເບີໂທລະສັບ/ WhatsApp/ Email

.....
.....

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢັ້ງຢືນວ່າທຸກໆຂໍ້ມູນໃນເອກະສານສະບັບນີ້ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນປັດຈຸບັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະຕິບັດການປະເມີນຕົນເອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການປະເມີນ, ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ການມອບຮັບລາງວັນທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວ%ແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ.

ວັນທີ/ເດືອນ/ປີ.....

ຊື່ ແລະ ລາຍເຊັນຜູ້ຍື່ນສະໝັກ

ມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ

ໃບປະເມີນຕົນເອງ

ມາດຕະຖານທີ່ຈຳເປັນເບື້ອງຕົ້ນ		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
a	ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຕ້ອງຖືກຄັດເລືອກໃຫ້ມາເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ປະສານງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນຊຸມຊົນນັ້ນ;		
b	ສະມາຊິກຄະນະຮັບຜິດຊອບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຈະຕ້ອງເປັນບຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກຕ້ອງຄະດີໃດໆມາກ່ອນ;		
c	ວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມລວມມີ: ສະມາຊິກ ແລະ ອະນຸກຳມະການທີ່ຮັບຜິດຊອບ ການບໍລິການ ແລະ ຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ.		
d	ຄະນະກຳມະການຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ສຳເລັດການປະເມີນຕົນເອງ		
e	ວຽກງານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ໄດ້ລົງທະບຽນກັບກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;		
f	ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການລົງທະບຽນ ຫລື ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຢ່າງໜ້ອຍ 1 ປີ;		
g	ເພື່ອໄດ້ຮັບການຮັບຮອງມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະເມີນ ແລະ ຍັ້ງຢືນ ໂດຍກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.		
ມາດຕະຖານການປະເມີນ			
1	ການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງຊຸມຊົນ.		
	1.1 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໂດຍຄະນະຮັບຜິດຊອບເຊິ່ງແມ່ນສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບກາຄັດເລືອກ ເຊິ່ງມີໄລຍະໃນການດຳເນີນງານເປັນເວລາ 5 ປີ		
2	ການດຳເນີນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນມີໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ ມີການແບ່ງໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງລະອຽດ		
3	ການດຳເນີນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ຜິດຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊຸມຊົນ		
4	ການດຳເນີນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ຜິດຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊຸມຊົນ		
5	ການຮັບສະໝັກສະມາຊິກການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອໃຫ້ບໍລິການໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການໃຫ້ບໍລິການນຳທ່ຽວ, ການໃຫ້ບໍລິການທີ່ພັກ, ການໃຫ້ບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມແມ່ນອີງໃສ່ສິດສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ-ຊາຍທີ່ທາງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ປະຕິບັດ		

6	ການຮັບສະໜັກພະນັກງານທີ່ໃຫ້ບໍລິການໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງຜູ້ກ່ຽວ		
7	ການຮັບເອົາສະມາຊິກໃໝ່ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບ		
	1.2 ການສ້າງຕັ້ງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ການດຳເນີນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ		
2	ການດຳເນີນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນ.		
	1.3 ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຂະບວນການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບບັນດາມາດຕະຖານ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
2	ຜູ້ທີ່ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນຍິນດີປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ		
3	ການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ໄດ້ຊ່ວຍສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ກັບຊຸມຊົນໃນການສົ່ງເສີມການສ້າງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.		
4	ການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຊ່ວຍສົ່ງເສີມການຊົມໃຊ້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຂອງຊຸມຊົນເອງ.		
5	ລະບົບການບໍລິຫານການເງິນທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ສະມາຊິກພາຍໃນຊຸມຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງເພື່ອກວດສອບໄດ້.		
6	ໄດ້ສ້າງແຜນວຽກປະຈຳປີ ເຊິ່ງເປັນເອກະສານທີ່ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນສາມາດຮັບຮູ້ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.		
7	ໄດ້ມີການວາງເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງໄລຍະຍາວຂອງການກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ເຊິ່ງເປັນເອກະສານທີ່ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຊຸມຊົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.		
8	ມີການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
	1.4 ການຮ່ວມມືທີ່ມີປະສິດທິພາບ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ມີຄູ່ມືແນະນຳໃນການຄຸ້ມຄອງການປະສານງານຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສຳລັບບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ.		
2	ໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຕໍ່ກັບຊຸມຊົນໃກ້ຄຽງ.		
3	ໄດ້ຂຽນເປັນເອກະສານກຳນົດພາລະບົດບາດຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
4	ມີຂັ້ນຕອນການປົກສາຫາລືກັບຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເປັນປະຈຳ.		
5	ມີການຮ່ວມມືກັບຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ.		

2	ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ສັງຄົມ.		
	2.1 ການຮັກສາວິຖີຊີວິດຂອງຊຸມຊົນ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ບໍ່ໃຫ້ມີປາກົດການຄ້າປະເວນີ, ການຄ້າສິ່ງເສບຕິດ, ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການໃຊ້ແຮງງານເດັກ.		
2	ບັນດາກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຈະຊ່ວຍຍົກສູງບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນສັງຄົມ.		
3	ການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຈະສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຜູ້ດ້ອຍໂອກາດທີ່ຢູ່ໃນຊຸມຊົນໃຫ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຢ່າງເໝາະສົມຈາກການທ່ອງທ່ຽວ (ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດແມ່ນລວມເຖິງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ເຖົ້າ).		
4	ກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຈະຊ່ວຍປັບປຸງການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານ (ສຸຂະພິບານ, ໄຟຟ້າ, ການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ).		
	2.2 ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ຕົ້ນທຶນ/ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແມ່ນມີການແບ່ງປັນ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ມີການກະກຽມໃນດ້ານການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ມີຄວາມຊັດເຈນ.		
2	ກອງທຶນພັດທະນາຊຸມຊົນ ແມ່ນຈະນຳໃຊ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ສ້າງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.		
3	ມີຂັ້ນຕອນທີ່ດີໃນການສ້າງໂອກາດເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຄົນໃນຊຸມຊົນຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ.		
	2.3 ມີການເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ການຈ້າງງານໃນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຕ້ອງຈ້າງສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນໆ.		
2	ນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າໃນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
3	ນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນແທນການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຈາກພາຍນອກ		
4	ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບບັນດາການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມປະເພດອື່ນໆ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການທ່ອງທ່ຽວໃນພາກພື້ນໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.		
	2.4 ມີການປົກປັກຮັກສາ, ສືບທອດວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີ	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການອະນຸລັກຮັກສາ, ບັນທຶກໄວ້ເປັນເອກະສານ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ.		
2	ມີແຜນງານເພື່ອເພີ່ມທະວີ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳໃຫ້ດຳລົງຄົງຢູ່.		
3	ຕ້ອງມີການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະດົກ.		
4	ການຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຈະຊ່ວຍຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.		
5	ໄດ້ມີການສ້າງຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳນັ້ນກັບຜູ້ທີ່ມາທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ ແລະ ບໍ່ຄວນເຮັດ.		

6	ໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນການປົກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນແລ້ວ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ຽວຊົມ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະເພນີທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງທ້ອງຖິ່ນ.		
3	ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອະນຸລັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ.		
	3.1 ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບການລະບຸ, ບັນທຶກເປັນເອກະສານ, ມີການວາງແຜນ ແລະ ຍອມຮັບຈາກຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ.		
2	ມີກອງທຶນເພື່ອສິ່ງເສີມບັນດາໂຄງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
3	ມີແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາຄຸນຄ່າຂອງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ຍັງຄົງຄວາມອຸດົມສົມບູນ.		
4	ມີກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບຂອງຊຸມຊົນ ໃນການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.		
	3.2 ວຽກງານການອະນຸລັກ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ມີກອງທຶນສິ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຊຸມຊົນ.		
2	ມີລະບົບການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເໝາະສົມໃນຊຸມຊົນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສະສົມຂີ້ເຫຍື້ອ ໂດຍນຳໃຊ້ຫຼັກການ 3 Rs: Reduce (ໃຊ້ໃຫ້ໜ້ອຍລົງ), Reused (ນຳໃຊ້ຄືນ), Recycle (ນຳມາຜະລິດຄືນໃໝ່) ແລະ ການ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຍ່ອຍສະຫຼາຍ ໄດ້ດ້ວຍການນຳໄປເຮັດເປັນປຸຍຊີວະພາບ.		
3	ມີການບຳບັດນ້ຳເປັນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຊຸມຊົນ.		
4	ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.		
5	ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສາມາດນຳກັບມາໃຊ້ຄືນໄດ້ ຕົວຢ່າງ: ຂວດນ້ຳດື່ມທີ່ໃຊ້ແລ້ວສາມາດເອົາມາເກັບນ້ຳປະປາໄວ້ໃຊ້ໄດ້.		
6	ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.		
7	ເຂດການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອະນຸຍາດໃຫ້ມີສານກາກບັອນໄດ້ອອກໄຊໜ້ອຍທີ່ສຸດ.		
4	ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ.		
	4.1 ມີການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ວັດທະນະທຳໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ		
2	ມີນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານຄວາມປອດໄພແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ.		
3	ມີກົດລະບຽບສຳຫຼັບຊຸມຊົນ, ເຈົ້າພາບ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ.		
4	ຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊຸມຊົນໂດຍຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເອກະສານການຕະຫຼາດ (ທາງອອນລາຍ ຫຼື ແຜ່ນພັບ/ໂປດສະເຕີໂຄສະນາ).		
5	ມີລະບົບການຮັບເອົາຄຳຕິນິຕິຊົມຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວກັບປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການທ່ອງທ່ຽວແບບ ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ (ເຊັ່ນ: ເຮັດການສຳຫຼວດ, ການສຳພາດ, ມີປຶ້ມເພື່ອໃຫ້ນັກທ່ອງ ທ່ຽວປະກອບຄຳຄິດເຫັນ).		
6	ມີໂຄງການ ການສື່ສານ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈທາງດ້ານວັດທະນະທຳເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.		

7	ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມເຮັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ ຮ່ວມກັບສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນ.		
8	ລະບົບການ ຮັບເອົາຄຳຕິນິຕິຊົມຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ ມີການປະເມີນຜົນໃນແຕ່ລະອາທິດ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານປະຈຳປີໃຫ້ກັບສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບຊາບ.		
	4.2 ຄວາມຍືນຍົງຂອງຜະລິດຕະພັນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ການຕັ້ງລາຄາສິນຄ້າ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸດຕິທຳເໝາະສົມ.		
2	ມີລາຍຮັບ ແລະ ຜົນຕອບແທນທີ່ຄຸ້ມຄ່າກັບຄືນຕໍ່ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງຊຸມຊົນ.		
3	ໄດ້ມີການລະບຸກຸ່ມລູກຄ້າເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ເຊັ່ນ: ນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ, ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ.		
4	ມີຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການທີ່ເປັນເອກະລັກ, ສິ່ງເສີມຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເໝາະສົມ ທີ່ຈະສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ.		
5	ມີແຜນການຕະຫຼາດ ແລະ ລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ທີ່ຈະເປັນການດຶງດູດກຸ່ມນັກທ່ອງທ່ຽວເປົ້າໝາຍ.		
5	ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການນຳທ່ຽວທີ່ມີຄຸນນະພາບ.		
	5.1 ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຊຳນານຂອງພະນັກງານນຳທ່ຽວ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ພະນັກງານນຳທ່ຽວທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄັດເລືອກເອົາຕາມລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ, ສະພາບຮ່າງກາຍ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງ ເພື່ອຮອງຮັບການນຳທ່ຽວໃນແຕ່ລະກິດຈະກຳໄດ້.		
2	ພະນັກງານນຳທ່ຽວມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ລວມເຖິງປະຫວັດຄວາມເປັນມາ, ຮິດຄອງປະເພນີ, ພູມສັນຖານ, ພຶກສາຊາດ ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ ແລະ ສະຖານທີ່ວັດທະນະທຳ/ມໍລະດົກ ແລະ ຫຼັກການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ.		
3	ພະນັກງານນຳທ່ຽວຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ.		
4	ພະນັກງານນຳທ່ຽວຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍັ້ງຍືນຈາກ ກະຊວງ ຖວທ/ພະແນກ ຖວທ ຫຼື ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.		
5	ພະນັກງານນຳທ່ຽວ ນຳພານັກທ່ອງທ່ຽວທ່ຽວຊົມທຳມະຊາດສິ່ງແວດລ້ອມ, ວັດທະນະທຳ ໂດຍຕ້ອງປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນ ແລະ ອະນຸລັກຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດດັ່ງກ່າວ.		
6	ພະນັກງານນຳທ່ຽວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ ດ້ານສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອເພີ່ມທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ຕ່າງໆເຊັ່ນ: <ul style="list-style-type: none"> ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ. ການອະທິບາຍຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນ. ການບໍລິຫານວຽກງານເປັນກຸ່ມ. ການບໍລິການ/ເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ. ການສື່ສານ (ລວມເຖິງການຮັບຮູ້/ຄວາມເຂົ້າໃຈວັດທະນະທຳຕ່າງໆ ແລະ ການສື່ສານທາງດ້ານພາສາ). ການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄວາມປອດໄພ. 		

	<ul style="list-style-type: none"> • ວັດທະນະທຳຮີດຄອງປະເພນີທີ່ແທ້ຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄວາມຊື່ສັດ, ເອກະລັກ ແລະ ຄຸນຄ່າ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. • ຕ້ອງກຳໄດ້ເງື່ອນໄຂ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ, ແລະ ຂົງເຂດອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ. 		
	5.2 ຄຸນນະພາບຂອງລາຍການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ການດຳເນີນທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳຕ່າງໆຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ, ບົດແນະນຳ, ກົດລະບຽບ ແລະ ຫຼັກການຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
2	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳຕ່າງໆຕ້ອງຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມລະຫວ່າງນັກທ່ອງທ່ຽວກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນປະສົບການທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນຊຸມຊົນ.		
3	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ: <ul style="list-style-type: none"> • ລາຍລະອຽດຂອງການນຳທ່ຽວ ແລະ ການກຳນົດລາຄາ; ແລະ • ມີການສັ່ງຈອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການບັນທຶກຢ່າງເປັນລະບົບ. 		
4	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວໄດ້ບັນທຶກຈຳນວນ ແລະ ຊື່ຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ເວລາໄປຮັບ ແລະ ໄປສິ່ງ.		
5	ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບຊາບກ່ຽວກັບລາຍການເດີນທາງ, ລະດັບຄວາມຍາກລຳບາກ, ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ກົດລະບຽບ ຫຼື ຂໍ້ບັງຄັບທີ່ໃຊ້ໃນການເດີນທາງທ່ອງທ່ຽວ.		
6	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດນຳທ່ຽວຕ້ອງດຳເນີນງານບົນພື້ນຖານການໃຫ້ຜົນຕອບແທນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດແກ່ການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
7	ມີລະບົບຄວບຄຸມ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ລວມທັງມີລະບົບການຮັບຄຳຕຳນິຕິຊົມຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວທີ່ຊຸກຍູ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຫຼື ຕິຊົມເພື່ອສິ່ງເສີມໃຫ້ການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳດີຂຶ້ນ.		
8	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆຕ້ອງສອດຄ່ອງ ແລະ ຊ່ວຍສິ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.		
9	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວແມ່ນຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຄວາມເພີດເພີນ, ເພື່ອການສຶກສາ, ການແລກປ່ຽນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ເພື່ອການພັດທະນາ, ການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການອະນຸລັກ.		
10	ພະນັກງານນຳທ່ຽວຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນ 1 ຄົນສາມາດໃຫ້ບໍລິການແຂກໄດ້ 10 ຄົນ.		
11	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳທ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງມີສັນຍາທີ່ລະບຸ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າເປັນບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ.		
12	ລາຍການທ່ອງທ່ຽວ/ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການແລກປ່ຽນວັດທະນະທຳ ແລະ ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ປະກອບເຮັດກິດຈະກຳຮ່ວມກັບສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນນັ້ນໆ.		

13	ການຈັດການການນໍາທ່ຽວແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການບໍລິການທີ່ມີຄວາມຊໍານານເປັນພິເສດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າເປົ້າໝາຍ ແລະ ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີຄຸນນະພາບໃຫ້ຫລາຍ.		
6	ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ.		
	6.1 ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ແມ່ນຕ້ອງມີຄວາມເໝາະສົມ ທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທີ່ຕິດພັນກັບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທ້ອງຖິ່ນ.		
2	ຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ຕ້ອງປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການທີ່ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ.		
3	ຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດແນະນໍາ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ		
4	ຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງພາຍໃຕ້ມາດຕະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ		
5	ຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ໃໝ່ຢູ່ສະໜັງຈາກແຂກຜູ້ມາໃຊ້ບໍລິການ.		
6	ຜູ້ປະກອບການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເພີ່ມທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານ: <ul style="list-style-type: none"> • ສຸຂະອະນາໄມໃນຂັ້ນຕອນການກະກຽມປຸງແຕ່ງອາຫານ. • ໂພຊະນາການ ແລະ ການຈັດກຽມລາຍການອາຫານ. • ອາຫານພື້ນບ້ານ ແລະ ເຕັກນິກການປຸງແຕ່ງອາຫານ. • ມາດຕະຖານການບໍລິການ ແລະ ການຕ້ອນຮັບ. • ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ. • ການບໍລິຫານວຽກງານເປັນກຸ່ມ. • ການບໍລິການ/ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ. • ການສື່ສານ (ລວມເຖິງການຮັບຮູ້ວັດທະນະທໍາ/ຄວາມເຂົ້າໃຈວັດທະນະທໍາຕ່າງໆ ແລະ ການສື່ສານທາງພາສາ), • ການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄວາມປອດໄພ, • ຄວາມເປັນວັດທະນະທໍາຮີດຄອງປະເພນີທີ່ແທ້ຈິງ, ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ມີເອກະລັກ ແລະ ມີຄຸນຄ່າ • ມີການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. • ມີການແນະນໍາ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ. • ຫົວຂໍ້ອື່ນໆ ທີ່ຄວນຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນສ່ວນຮ່ວມເຫັນວ່າມີຄວາມສໍາຄັນ/ຈໍາເປັນ. 		
	6.2 ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຈຸດປະສົງ, ຄໍາແນະນໍາ, ລະບຽບ ແລະ ຫລັກການຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		

2	ລາຍການອາຫານທຸກຢ່າງຕ້ອງບອກລາຄາທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ລະອຽດຢູ່ປຶ້ມລາຍການອາຫານ (ຖ້າມີ)		
3	ອາຫານສາມາດບໍລິການໃຫ້ລູກຄ້າ ໄດ້ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນລະຫວ່າງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການອາຫານ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		
4	ມີອາຫານພຽງພໍໄວ້ບໍລິການຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວລວມທັງອາຫານວ່າງ.		
5	ລາຍການອາຫານແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະມື້ ແລະ ມີອາຫານພື້ນບ້ານຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເຢືອງໃນແຕ່ລະຄາບ.		
6	ອາຫານຕ້ອງສົດ, ປອດສານຜິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງດ້ວຍວັດຖຸດິບຂອງທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ຊີ້ນ ແລະ ຜັກສົດ, ແຕ່ບໍ່ມີ ສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ.		
7	ອາຫານແຕ່ລະຄາບ ຕ້ອງມີຂອງຫວານ ແລະ ໝາກໄມ້.		
8	ການກະກຽມປຸງແຕ່ງອາຫານ ແລະ ບ່ອນປຸງແຕ່ງອາຫານຕ້ອງສະອາດ.		
9	ອຸປະກອນຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ປຸງແຕ່ງອາຫານຕ້ອງທຳຄວາມສະອາດ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງປຸງແຕ່ງທຸກຄັ້ງ		
10	ຜູ້ປຸງແຕ່ງອາຫານຕ້ອງລ້າງມືດ້ວຍນ້ຳຢາລ້າງມືໃຫ້ສະອາດທຸກຄັ້ງກ່ອນ ແລະ ຂະນະປຸງແຕ່ງອາຫານ.		
11	ຄວນເກັບຮັກສາອາຫານໄວ້ບ່ອນທີ່ສະອາດ ແລະ ຖືກສຸຂະອະນາໄມ.		
12	ບໍ່ໃຫ້ມີສັດລ້ຽງເຂົ້າມາໃນເຮືອນຄົວໃນເວລາປຸງແຕ່ງອາຫານ.		
13	ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດສ້າງປະສົບການທີ່ດີໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ທົດລອງການປຸງແຕ່ງອາຫານພື້ນບ້ານ.		
14	ລະບົບຄວບຄຸມ ແລະ ບັບປຸງຄຸນນະພາບໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການຮັບເອົາຄຳຕຳນິຕິຊົມ ຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວ ກັບປະສົບການໃນການ ຮັບປະທານອາຫານ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການ.		
15	ມີລາຍການອາຫານພິເສດສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕ້ອງການຄວບຄຸມການກິນອາຫານ.		
16	ການຫຸ້ມຫໍ່ອາຫານຄວນຫຼີກລ້ຽງການນຳໃຊ້ວັດສະດຸ ທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວນເລືອກໃຊ້ວັດຖຸດິບ ຈາກທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ໃບຕອງ.		
7	ຄຸນນະພາບຂອງສະຖານທີ່ພັກເຊົາ.		
	7.1 ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງສະຖານທີ່ພັກເຊົາ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ຄວນມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທີ່ດີໃນການບໍລິການ ແລະ ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກທີ່ເໝາະສົມ		
2	ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສະຖານທີ່ພັກເຊົາຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາໂຕເອງເຊັ່ນ: ຄວາມຮູ້, ວິທີການໃຫ້ບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມໃນທ້ອງຖິ່ນ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະສົບການການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ມີຄວາມ ຍືນຍົງ.		
3	ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ພັກເຊົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ອາຊຽນ		
4	ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ພັກເຊົາຕ້ອງຊຸກຍູ້ໃຫ້ແຂກໄດ້ຮັບປະສົບການວິຖີຊີວິດຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງແຂກກັບເຈົ້າພາບ		
5	ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ພັກເຊົາໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນຈາກກາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ		

6	<p>7.1.1. ໃຫ້ບໍລິການທີ່ພັກເຊົາໄດ້ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເພີ່ມທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານການໃຫ້ບໍລິການສະຖານທີ່ພັກເຊົາດ້ານ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ການບໍລິການສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ແມ່ເຮືອນ. • ການກະກຽມອາຫານໃຫ້ຖືກຫຼັກສຸຂະອະນາໄມ. • ມາດຕະຖານການຕ້ອນຮັບ ແລະ ການບໍລິການ. • ການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ. • ການບໍລິຫານວຽກງານເປັນກຸ່ມ. • ການບໍລິການ/ເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ. • ການສື່ສານ (ລວມທັງການຮັບຮູ້/ຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການສື່ສານທາງພາສາ). • ການປະຖິ້ມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄວາມປອດໄພ. • ການນັບຖືວັດທະນະທຳ, ປະເພນີທ້ອງຖິ່ນ, ການເຊື່ອມໂຍງ, ເອກະລັກ ແລະ ຄຸນຄ່າ. • ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ. • ບົດແນະນຳ ແລະ ລະບຽບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ. • ສິ່ງອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ. 		
	7.2 ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງສະຖານທີ່ພັກເຊົາ.	ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ສະຖານທີ່ພັກເຊົາແມ່ນໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງ, ບົດແນະນຳ, ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
2	ມີລະບົບການຈອງທີ່ພັກເຊົາທີ່ລະອຽດ		
3	ມີການບັນທຶກການເດີນທາງເຂົ້າ - ອອກຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
4	ເວລານັກທ່ອງທ່ຽວມາຮອດຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພ, ລະບົບການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄຳແນະນຳດ້ານການປະພຶດຕ່າງໆ ສິ່ງທີ່ຄວນເຮັດ-ບໍ່ຄວນເຮັດ		
5	ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆທີ່ໄດ້ປຸກສ້າງຂຶ້ນ ຕ້ອງມີຄວາມໜ້າສົນໃຈ, ປອດໄພ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງແຂກ.		
6	ຫ້ອງອາບນ້ຳ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳຕ້ອງມີຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ມີບ່ອນລະບາຍອາກາດໄດ້ດີ, ໂດຍບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຮ່ວມກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ.		
7	ຫ້ອງພັກທັງຫມົດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຫ້ອງອາບນ້ຳ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳຕ້ອງອະນາໄມໃຫ້ສະອາດທຸກມື້		
8	ຫ້ອງອາບນ້ຳ ແລະ ຫ້ອງນ້ຳຄວນມີອ່າງເກັບນ້ຳທີ່ພຽງພໍ, ນ້ຳສະອາດ, ສະບູ ແລະ ຈອກ; ສ່ວນຫ້ອງນ້ຳຄວນມີເຈ້ຍອະນາໄມ ແລະ ຖັງໃສ່ຂີ້ເຫຍື້ອ		
9	ຫ້ອງນ້ຳມີທັງແບບນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ຫຼື ແບບນັ່ງ ແລະ ສາມາດດູດອອກ ຫຼື ຍ່ອຍສະຫຼາຍໄດ້ຕາມຄວາມໝາະສົມຂອງແຕ່ລະຫ້ອງຖິ່ນ		

10	ພື້ນທີ່ໃຫ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຕ້ອງມີຄວາມສະອາດງາມຕາເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີແມງໄມ້ ຫຼື ສັດສາວາສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຂົ້າມາ		
11	ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນຫຼາຍໆພາສາເພື່ອໃຫ້ແຂກມາພັກເຊົາສາມາດສື່ສານກັບເຈົ້າຜູ້ໃຫ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້.		
12	ສະຖານທີ່ພັກເຊົາທຸກແຫ່ງຕ້ອງມີໄຟສາຍ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆໄວ້ໃຫ້ແຂກໃຊ້		
13	ທຸກກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຕ້ອງມີວິທີຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ (ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນເຫລົ່ານີ້ໃນເວລາເດີນທາງມາຮອດ)		
14	ຕ້ອງມີແຜນການຮອງຮັບສຳລັບເຫດການທີ່ບໍ່ຄາດຄິດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ກໍລະນີນັກທ່ອງທ່ຽວເຈັບປ່ວຍ, ມີພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ພຽງປະສົງຈາກບຸກຄົນທົ່ວໄປ, ອຸບັດຕິເຫດ ຫລື ບາດເຈັບ ຫຼື ສະພາບອາກາດມີການປ່ຽນແປງ		
15	ທີ່ພັກ ແລະ ພື້ນທີ່ໃນການເຮັດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຄວນມີເຄື່ອງມືປະຖົມພະຍາບານ ສຳລັບແຂກ ແລະ ພະນັກງານນຳໃຊ້ ແລະ ກວດກາທຸກໆອາທິດເພື່ອໃຫ້ມີຄົບຖ້ວນ.		
16	ພັກ ແລະ ພື້ນທີ່ໃນການເຮັດກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ຄວນໃຊ້ມາດຕະຖານຄືກັນທັງຫມົດ ເຊັ່ນ: ການຮັກສາອະນາໄມ, ການບໍລິການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ		
17	ມີລະບົບຮັກສາຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ແລະ ການປັບປຸງການບໍລິການ ລວມທັງ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ກັບສະຖານທີ່ພັກແຮມ ແລະ ໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບ		
18	ໂຄງສ້າງຂອງ ທີ່ພັກອາໄສຕ້ອງເຮັດຕາມຮູບຊົງຂອງທ້ອງຖິ່ນ		
19	ສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆທີ່ໃຫ້ບໍລິການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີການກຳນົດຂອບເຂດຢ່າງລະອຽດ ໂດຍມີປ້າຍບອກ ແລະ ຮູບໂປດສະເຕີ້.		
20	ບໍລິເວນສິ່ງປຸກສ້າງຕ້ອງບໍ່ມີການຕົກແຕ່ງຈາກຊັ້ນສ່ວນຂອງສັດປ່າ ຍົກເວັ້ນບ່ອນທີ່ຈັດສະແດງສັດ ຫຼື ສະເພາະນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ		
21	ພາຍໃນສິ່ງປຸກສ້າງຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ ແລະ ມີອາກາດຖ່າຍເທສະດວກ		
22	ສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆຕ້ອງຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດອື່ນໆຢ່າງໜ້ອຍ 20 ແມັດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເຫດຜົນອື່ນທີ່ຈຳເປັນ		
23	ສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວບໍ່ຄວນປ່ອຍສັດລ້ຽງເຂົ້າມາລົບກວນ		
24	ມີສະຖານທີ່ຈອດລົດ, ປ້າຍຊີ້ບອກຕ່າງໆສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຜູ້ທີ່ມາທັດສະນະສຶກສາ ໃນຂອບເຂດການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
25	ຜູ້ທີ່ໃຫ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອນັກທ່ອງທ່ຽວໃນກໍລະນີສຸກເສີນໄດ້		
26	ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມທັງໝົດ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາໃຊ້ບໍລິການຕ້ອງມີເອກະສານແນະນຳກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາເບື້ອງຕົ້ນ, ລະບຸຕຳແໜ່ງອຸປະກອນສຸກເສີນຕ່າງໆ ໃຫ້ຊັດເຈນ		
27	ເນັ້ນໜັກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຮຽນຮູ້ປະສົບການຂອງການຢູ່ແບບຄອບຄົວ ແລະ ຮຽນຮູ້ວັດທະນະທຳທ້ອງຖິ່ນ		
8	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ.		

8.1 ພັນທະຂອງຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ກັບການທ່ອງທ່ຽວປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງໄດ້ມາດຕະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ		
2	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ		
3	ມີສັນຍາເປັນລາຍລັກອັກສອນຢ່າງລະອຽດລະຫວ່າງຜູ້ປະກອບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
4	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານຕ້ອງເຊັນສັນຍາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມອາຊຽນ		
5	ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງອົງກອນວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ		
6	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາຄວາມຮູ້ດ້ານການທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ ແລະ ວິທີບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບແວດລ້ອມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດໃນທ້ອງຖິ່ນ		
7	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານທີ່ໃຫ້ບໍລິການຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໄດ້ມີປະສົບການຈາກວິຖີຊີວິດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນລະຫວ່າງຊຸມຊົນ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ		
8	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຈັດຊຸດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
9	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວມີການຮ່ວມມືກັບອົງກອນ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ທີ່ອະນຸລັກມໍລະດົກທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ		
8.2 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ທ່ອງທ່ຽວຕໍ່ກັບຊຸມຊົນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດ.		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງເຄົາລົບລະບຽບຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
2	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈດີກ່ຽວກັບພື້ນທີ່ການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີທ້ອງຖິ່ນ		
3	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການດຳເນີນງານໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ		
4	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຄວນຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກໃນການຂົນສົ່ງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຢູ່ໃນເຂດການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ.		

5	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຄວນປຶກສາຫາລື ກັບ ຄະນະກຳມະການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃນກໍລະນີມີຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໂດຍກົງ.		
6	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວບໍ່ຄວນນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າມາໃນພື້ນທີ່ການທ່ອງທ່ຽວປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
7	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວທີ່ດີຄວນມີວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ		
8	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ ຫຼື ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃສ່ບັນດາໂຄງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
9	ຜູ້ປະກອບການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນມີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໃນການປັບປຸງການບໍລິການຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ		
10	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວໄດ້ສະໜັບສະໜູນຄະນະກຳມະການການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົບພະນັກງານນຳທ່ຽວທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພະນັກງານອະນຸລັກສັດປ່າຈາກຄົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄວາມຊຳນານ		
11	ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຄວນນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ການບໍລິການທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຢ້ຽມຢາມ ເຂດທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
8.3 ການສົ່ງເສີມເສດຖະກິດທ້ອງຖິ່ນ.		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງນຳໃຊ້ ຫຼື ຊື້ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການປະຊາຊົນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ		
2	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີຂໍ້ຕົກລົງ ຫຼື ສັນຍາກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ການບໍລິການ, ລາຄາ ແລະ ຂັ້ນຕອນການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
3	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມກ່ຽວກັບທຳແຮງຂອງການບໍລິການທີ່ສາມາດເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໄດ້.		
4	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວ, ພະນັກງານ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຫຼື ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃສ່ວຽກງານພັດທະນາຊຸມຊົນ		
8.4 ການໂຄສະນາລາຍການທ່ອງທ່ຽວ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທ້ອງຖິ່ນ.		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຮ່ວມມືກັບພະນັກງານນຳທ່ຽວຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງຈັດລາຍການນຳທ່ຽວ ແລະ ຕິຄວາມໝາຍດ້ານວັດທະນະທຳ/ທຳມະຊາດທີ່ເປັນເອກະລັກຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດໃນເຂດການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		

2	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງອະທິບາຍລະບຽບການແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ໂດຍເນັ້ນໃສ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວໃນການເຄົາລົບຄົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ		
3	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງຈຳກັດຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນກັບສະພາບຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອສະໜອງປະສົບການໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຊຸມຊົນ		
4	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຄວນມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສາມາດຖ່າຍຖອດຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງຕົນໂດຍສະເພາະແມ່ນພະນັກງານນຳທ່ຽວ ແລະ ຫົວໜ້າທົ່ວ.		
5	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວກ່ຽວກັບຂອບເຂດຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ, ອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ມີມາດຕະຖານສູງສຸດ		
8.5 ການສ້າງຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຊຸມຊົນ.		ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
1	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຄວນແນະນຳໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວມີປະກັນໄພເດີນທາງ.		
2	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງຮັບປະກັນບັນດາກິດຈະກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງເຊິ່ງຕ້ອງມີການນຳທ່ຽວ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຈາກພະນັກງານ ຫຼື ພະນັກງານນຳທ່ຽວທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານ.		
3	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງເຮັດການຕະຫລາດໃຫ້ຖືກຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງລູກຄ້າຢ່າງເໝາະສົມກັບພື້ນທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງການທ່ອງທ່ຽວແບບປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ		
4	ຜູ້ປະກອບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພະນັກງານຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ		
5	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວຕ້ອງມີການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການປະຕິບັດງານເປັນປະຈຳຕາມການສຳຫຼວດຄຳຄິດຄຳເຫັນຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ຄຳຕິຊົມຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ		